

Sygn. akt VIII Pa 33 /17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jacek Chaciński (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Kotowska

SO Anna Golec

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lipca 2017 roku w L.

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko (...) Grup Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

na skutek apelacji wniesionej przez powódkę

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie IV Wydziału Pracy

z dnia 29 listopada 2016 roku sygn. akt IV P 42/16

I. oddala apelację;

II. nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

Barbara Kotowska Jacek Chaciński Anna Golec

Sygn. akt VIII Pa 33/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Chełmie IV Wydział Pracy po rozpoznaniu sprawy z powództwa A. M. przeciwko (...) Spółce ograniczoną odpowiedzialnością w W. o ustalenie istnienia stosunku pracy w pkt I oddalił powództwo, w pkt II nie obciążył powódki kosztami postępowania (wyrok k. 93).

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w ramach swej działalności zajmuje się marketingiem farmaceutycznym w szczególności zaś przyjmuje zlecenia na tworzenie kampanii reklamowych od firm dystrybuujących leki. Zadaniem firmy jest wykonywanie projektów kampanii reklamowych, szacowanie budżetu tych kampanii w oparciu o zabrane dane od podmiotów świadczących usługi reklamowe. Pracownicy firmy pracujący tak na umowę o pracę jak i na umowę o dzieło zajmując się sporządzaniem kosztorysów dla firm zewnętrznych w oparciu o zebrane dane od firm zajmujących się usługami reklamowymi. Pozyskiwanie danych odbywa się w drodze zapytań

telefonicznych bądź mailowych. Pozwana firma w ramach potrzeby rekrutuje pracowników do w/w zadań. Ogłoszenia o pozyskiwaniu pracowników umieszcza na portalu olx.pl.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że na początku lutego 2016 roku pozwana firma zamieściła ogłoszenie na portalu olx.pl w którym wskazała, iż poszukuje pracownika do zatrudnienia w spółce na pełen etat, na stanowisko asystenta kierownika projektów farmaceutycznych z miejscem wykonywania pracy w C.. Oświadczenie to zawierało informacje o obowiązkach o zatrudnieniu polegających na rozwijaniu i utrzymywaniu kontaktów z sieciami aptek, realizowaniu zleceń klientów oraz monitorowaniu ich wykonania, budowaniu pozytywnego wizerunku firmy w kontaktach z klientami biznesowymi, dbałości o terminowe realizacje powierzonych zleceń, współpracy z działami współzależnymi. Firma oferowała szkolenia, atrakcyjne wynagrodzenie, pakiet opieki medycznej, telefon służbowy i laptop, pracę w przyjaznym zespole. Ogłoszenie nie zawierało informacji o szczegółach wynagrodzenia oraz okresu na jaki miała zostać zawarta umowa.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka A. M. odpowiedziała na wskazaną ofertę w drogą mailową. W dniu 5 lutego 2016 roku powódka otrzymała telefoniczne zaproszenie na rozmowę kwalifikacyjną do oddziału pozwanej spółki mieszczącego się w C. przy ul. (...) na dzień 8 lutego 2016 roku. W przedmiocie spotkania telefonowała do powódki M. M.. Rozmowę kwalifikacyjną z powódką przeprowadzała M. M. i M. W. wiceprezes spółki. W toku rozmowy strony rozmawiały na temat wzajemnej współpracy. Były to wstępne rozmowy na temat warunków pracy. Powódka oświadczyła, iż interesuje ją zatrudnienie na umowę o pracę. W trakcie rozmowy nie została poinformowana o konkretnych zadaniach jakie zostaną jej postawione. Powódka nie dowiedziała się również wówczas na jaki okres ma zostać zawarta z nią umowa o pracę i miała zgłosić się w dniu 9 lutego 2016 roku do pozwanej firmy gdzie udostępniono jej telefon i komputer i gdzie zapoznawała się z zasadami funkcjonowania firmy. Przyszła do siedziby pozwanego 9 lutego 2016 roku, pozostałych dniach aż do 17 lutego 2016 roku powódka przychodziła do siedziby oddziału pozwanego na godzinę 8 a wychodziła o 16. Udostępniono jej laptopa i komórkę. W tym czasie wykonywała maile oraz telefony do firm świadczących usługi reklamowe nie dysponując mailem firmowym a korzystając z komputera oraz telefonu znajdującego się w siedzibie pozwanego. Dokonania powódki nadzorowała M. M., która wydawał jej polecenia, dedykowała zadania, rozliczała z ich wykonania, wskazywała co należy poprawić. Powódka w tym czasie nie podpisywała listy obecności. Nie została wysłana na badania lekarskie oraz szkolenie bhp. Powódka we wskazanym okresie sporządzała wyceny usług , wynajdowała informacje na temat hoteli na konferencje, mailowała i telefonowała w tym zakresie do różnych firm zajmujących się świadczeniem usług reklamowych.

Sąd pierwszej instancji wskazywał, że we wymienionym wyżej okresie w dalszym ciągu decydowało się na jakich konkretnie warunkach miała zostać zatrudniona powódka. Powódka o dalszych szczegółach zatrudnienia dowiedziała się w dniu 11 lutego 2016 roku, następnie w dniu 17 lutego 2016 roku otrzymała od pozwanego do wypełnienia oświadczenie o nazwie „oświadczenie wykonawcy” co do swoich danych osobowych i wskazania numeru konta. W oświadczeniu tym zawarto informacje, iż o wszelkich danych powódka zawiadomi „zleceniodawcę w ciągu 7 – dni”. Ostatecznie powódka dowiedziała się że ma z nią zostać nawiązana umowa na okres trzech miesięcy z wynagrodzeniem minimalnym miesięcznie. Tego dnia powódka dostała informacje od pani kierownik, iż następnego dnia tj 18 lutego 2016 roku otrzyma umowę. W dniu 18 lutego 2016 roku powódka otrzymała od pani kierownik sms- a o konieczności stawienia się w firmie o godzinie 9.00. W dniu 18 lutego 2016 roku powódka stawiła się w siedzibie pozwanego celem podpisania umowy, wówczas otrzymała informacje, iż umowa nie zostanie podpisana, ponieważ powódka nie jest osobą decyzyjną.

W dniu 19 lutego 2016 roku powódka wezwała pozwaną do potwierdzenia umowy o pracę na piśmie. W piśmie z dnia 25 lutego 2016 roku pozwana odmówiła potwierdzenia umowy na piśmie, argumentując, iż taka umowa nie została zawarta

Sąd pierwszej instancji wskazywał, że stan faktyczny został ustalony w oparciu o treść ogłoszenia o pracę, oświadczenia wykonawcy, zeznania powódki oraz zeznania D. W., ponadto dowody w postaci wydruków maili, które dowodzą, iż w okresie od 9 do 17 lutego powódka wykonywała maile do M. M. jak i usługodawców reklamowych celem uzyskania

informacji potrzebnych do wycen dla pozwanej. Okoliczności zawarte w mailach, potwierdziły zdaniem tego Sądu tak zeznania powódki, świadka E. L. jak i świadka M. M..

Zeznania D. W. w ocenie Sądu Rejonowego były wiarygodne i istotne z punktu widzenia potwierdzenia zasad funkcjonowania firmy, zadań jakimi się zajmuje oraz w zakresie treści ogłoszenia o pracę na które odpowiedziała powódka. D. W. nie posiadał wiedzy szczegółowej na temat negocjacji w zakresie zatrudnienia powódki.

Sąd pierwszej instancji uznał za niewiarygodne zeznania M. M. w zakresie w jakim świadek mówiła, iż zamiarem stron było podpisanie umowy o dzieło. Przeczą temu zeznania powódki, zeznania D. W. który potwierdził treść ogłoszenia o pracę jakie zostało umieszczane na portalu olx.pl a na które odpowiedziała powódka, przeczy temu wreszcie treść tego ogłoszenia.

W ocenie Sądu Rejonowego zeznania E. K. potwierdziły jedynie fakt, iż powódka przebywała w biurze na O. a wraz z nią przebywała tam świadek E. L.. Zeznania E. L. potwierdzały fakt, przebywania powódki w siedzibie firmy wykonywania przez nią zadań które kontrolowała M. M., zadań jakie realizowała pozwana firma. Zeznania tych świadków co do wskazanych okoliczności były spójne i z tych względów zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności.

Zdaniem Sądu Rejonowy roszczenie powódki nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd ten wskazywał, że powódka wystąpiła z roszczeniem ustalenia, że łączył ją i pozwaną spółkę stosunek pracy na podstawie umowy o pracę - od dnia 9 lutego 2016 roku na czas określony trzech miesięcy, na stanowisku pracy; asystent kierownika projektów farmaceutycznych z miejscem wykonywania pracy w C. oraz z minimalnym wynagrodzeniem za pracę w kwocie 1.850 zł w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd pierwszej instancji wskazywał, że roszczenie o ustalenie istnienia stosunku pracy jest roszczeniem w trybie art. 189 k.p.c. zgodnie z którym, można żądać ustalenia przez sąd istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy strona ma w tym interes prawny. Interes prawny jest przesłanką materialno prawną, która określa legitymację czynną powoda. Zdaniem tego Sądu powódka nie powoływała się na żaden interes prawny, jednakowoż jej interes jest jednak niewątpliwy.

Sąd Rejonowy podnosił, że w celu ustalenia jaka faktycznie umowa łączyła strony, a w szczególności czy łączyła je umowa o pracę, należało ustalić zamiar stron w zakresie ukształtowania łączącego je stosunku oraz sposób wykonywania czynności przez powódkę na rzecz pozwanej spółki. Sąd ten argumentował, że na podstawie art. 22 § 11 kp nie można przyjąć, że każde zatrudnienie jest zatrudnieniem „w warunkach” określonych w § 1 tegoż przepisu. Przepis ten tylko potwierdza przekonanie, że o rodzaju stosunku prawnego, na podstawie którego świadczona jest praca, decyduje nie jej formalna nazwa, lecz rzeczywista wola stron. Takie stanowisko wynika z utrwalonego już orzecznictwa Sądu Najwyższego.

Zdaniem Sądu Rejonowego wbrew stanowisku pozwanej zawartemu w odpowiedzi na pozew, stron procesu nie łączyła umowa o dzieło. Przedmiotem umowy o dzieło jest bowiem wykonanie dzieła będącego osiągnięciem określonego z góry efektu za wynagrodzeniem (por. art.627 kc). Rezultat ten może mieć zarówno charakter materialny jak i niematerialny. Dzieło powinno posiadać byt samoistny, niezależny od działania wykonawcy (twórcy), powinno mieć możliwość oderwania się od jego osoby i uzyskania samodzielnej wartości w obrocie. Wynik działalności wykonawcy (dzieła) powinien mieć postać, w jakiej poprzednio nie istniał. Przedmiot, o który umawiają się zamawiający i przyjmujący zamówienie, musi być uściślony, choć niekoniecznie utrwalony. Osiągnięcie rezultatu musi zależeć wyłącznie od zobowiązanego do wykonania dzieła.

W ocenie tego Sądu żadna ze stron, w tym w szczególności strona pozwana, na której w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu, nie wykazała na czym wykonanie dzieła przez powódkę miałyby polegać. Pozwana nie wykazała jaki konkretnie rezultat winna osiągnąć powódka w ramach umowy o dzieło. Pozwana winna w tym zakresie zindywidualizować projekt czy też kosztorys, który do wykonania wskazała powódce.

Istotne jest zdaniem tego Sądu, że z zeznań pozwanego D. W. wynika, iż to firma odpowiadała za wadliwe wykonanie kosztorysu w sytuacji gdy w przypadku umowy o dzieło to wykonawca dzieła odpowiada za rezultat swej pracy wykonując dzieło zgodnie ze sposobem i terminem określonym w umowie. Pozwana nie wykazała również jaka była treść umowy o dzieło w zakresie sposobu wykonania dzieła. Z zeznań tak M. M. jak i powódki oraz L. wynika, iż M. M. udzielała wskazówek powódce w toku jej pracy, wyznaczyła jej poszczególne zadania oraz rozliczała z nich powódkę w toku wykonywanych przez nią czynności. Powyższe wyklucza przyjęcie iż powódce zostało powierzone dzieło do wykonania.

W ocenie Sądu pierwszej instancji stron procesu nie łączyła również umowa o pracę we wskazanym przez powódkę okresie tj. od 9 lutego 2016 roku do dnia 9 kwietnia 2016 roku. Jego zdaniem ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż strony łączyła jedynie umowa przyrzeczona w której strony określiły warunki umowy o pracę, która to umowa miała zostać zawarta z powódką w dniu 18 lutego 2016 roku a do jej zawarcia ostatecznie nie doszło. Co istotne warunki umowy o pracę nie zostały określone ostatecznie ani w dniu 8 lutego 2016 roku, ani też w dniu 9 lutego 2016 roku. Sama powódka w swych zeznaniach wskazała, że na spotkaniu w dniu 8 lutego 2016 roku miało miejsce jedynie ustalenie wstępnych warunków umowy. Na spotkaniu nie określono ani okresu na jaki umowa ma zostać zawarta ani też nie wskazano wynagrodzenia, nie sprecyzowano zadań jakie miały przypadać powódce.

Sąd Rejonowy wskazywał, że wymienione wyżej elementy stanowią kluczowe elementy umowy o pracę. Elementy te jego zdaniem nie zostały zawarte w treści ogłoszenia i wymagały dalszego ich doprecyzowania. Z zeznań samej powódki wynikało bowiem, iż proces ustaleń nie zakończył się z całą pewnością nawet w dniu 11 lutego 2016 roku. Do dnia 17 lutego 2016 roku strony decydowały o zasadach wspólnej współpracy.

Sąd pierwszej instancji argumentował, że umowa o pracę co do zasady może zostać zawarta w formie ustanej jednak do jej zawarcia konieczne jest ustalenie zgodnej woli po obu stronach umowy. Jednak jego zdaniem na pewno taka zgodna wola stron co do wszelkich elementów umowy nie została wypracowana w dniu 9 lutego 2016 roku a powódka nie świadczyła pracy w tym okresie przez okres trzech miesięcy jak podnosi to strona powodowa. Przeczą również temu zeznania powódki z których wynika, iż w dniu 17 września 2016 roku przestała świadczyć pracę. Powyższe oznaczałoby nawet przyjmując założenie, że do zawarcia umowy o pracę doszło, że powódka nie wyrażała po dniu 17 września 2016 roku gotowości do świadczenia tej pracy w dalszym okresie. Dodatkowo o okoliczności, że strony nie zawarły przed dniem 17 lutego 2016 roku umowy o pracę świadczy to, iż powódka cały czas pozostawała i pozostaje zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Fakt zawarcia umowy czy to o pracę czy umowy o dzieło obligował ją do zawiadomienia o tej okoliczności Urzędu Pracy. Fakt, iż powódka w okresie od 9 do 17 lutego przychodziła do siedziby pozwanej i wykonywała czynności korzystając ze sprzętu pozwanego i pod kierownictwem M. M. nie oznacza jeszcze, iż doszło pomiędzy stronami do zawarcia umowy o pracę.

Sąd pierwszej instancji wskazywał, że z jego ustaleń wynika, że iż strony w sposób dynamiczny i przez okres kilku dni określały warunki mającego łączyć je stosunku pracy. Natomiast z art. 11 k.p. wynika, że nawiązanie stosunku pracy wymaga zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika. Sąd ten zauważył również, że o treści łączącego strony stosunku prawnego decyduje przede wszystkim treści złożonych przez strony oświadczeń woli. Przy ocenie charakteru prawnego łączącego strony stosunku prawnego bierze się pod uwagę zgodny zamiar stron (art.65 § 2 k.c.) O tym, iż pozwana miała zamiar zawrzeć umowę o pracę świadczy treść ogłoszenia zamieszczonego na portalu olx. O zamiarze powódki zawarcia umowy o pracę świadczy z kolei fakt, iż odpowiedziała ona na to konkretne ogłoszenie, w którym określono charakter umowy. Z treści ogłoszenia wynikało, iż pozwany poszukuje pracownika na umowę o pracę na cały etat na stanowisku asystent kierownika do spraw farmaceutycznych. Ogłoszenie to zawierało informacje o możliwości awansu oraz informację o uzyskaniu do dyspozycji laptopa i telefonu. O zamiarze powódki świadczy również fakt, iż powódka w toku rozmowy kwalifikacyjnej na pytanie na jakich warunkach chciałaby pracować odpowiedziała, że na umowa o pracę. Jednakowoż sam fakt, iż powódka odpowiedziała na ogłoszenie w którym wskazano rodzaj umowy, stanowisko i informacje, że umowa o pracę ma być na pełen etat, nie wypełnia wszelkich cech umowy o pracę, która winna określać czas na jaki umowa ma być zwarta oraz wynagrodzenie. Te elementy jak wynika to zeznań samej powódki podlegały późniejszym ustaleniom stron i z pewnością nie zostały ustalone w dniu 9 lutego 2016 roku

jak twierdzi strona powodowa w pozwie. Pozwany na późniejszym etapie w kolejnych dniach lutego poinformował pozwaną, iż umowa będzie zawarta na okres trzech miesięcy za minimalnym wynagrodzeniem.

W związku z powyższym zdaniem Sądu Rejonowego roszczenie powódki o ustalenie, iż wiązała ją umowa o pracę z pozwaną przez okres trzech miesięcy poczynszy od dnia 9 lutego 2016 roku nie znajduje uzasadnienia. Niemniej jednak w ocenie tego Sądu z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, iż strona pozwana zobowiązała się do zawarcia umowy o pracę z powódką i do umowy tej nie przystąpiła. Treść ogłoszenia, odpowiedź pozwanej na ogłoszenie o pracę świadczą o zgodnym zamiarze stron zawarcia umowy o pracę. Z kolei okres umowy która miała zostać zawarta (trzy miesiące) oraz wynagrodzenie najniższe krajowe to elementy które przewijają się tak w zeznaniach powódki jak i co zakresu obowiązywania umowy w zeznaniach świadka M. M., która wprowadziła okres umowy i wynagrodzenie dedykowała umowie o dzieło, jednakowoż ze względu na wskazane już rozważania z całą pewnością stron nie łączyła ani nie miała łączyć umowa o dzieło. Strony co do zasady mogły zawrzeć umowę przedwstępną zobowiązującą do zawarcia umowy o pracę. Umowa ta powinna zawierać istotne postanowienia umowy przyrzeczonej, czyli umowy o pracę. Umowa przyrzeczona zawarta została przez strony pracy zgodnie z art. 389 k.c. w związku z art. 300 k.p. i art. 29 k.p. w dniu 17 lutego 2016 roku. W tej dacie z całą pewnością strony ustaliły warunki przyszłej umowy o czym świadczy fakt, iż w tej dacie powódka została poinformowana by stawić się dnia następnego celem podpisania umowy. W dniu 17 lutego 2016 roku znany był zatem stronom okres trwania umowy i wynagrodzenie, miejsce wykonywania. W świetle art. 398 § 1 i 2 k.c., umowa, przez którą jedna ze stron lub obie zobowiązują się do zawarcia oznaczonej umowy (umowa przedwstępna), powinna określać istotne postanowienia umowy przyrzeczonej. Jeżeli termin, w ciągu którego ma być zawarta umowa przyrzeczona, nie został oznaczony, powinna ona być zawarta w odpowiednim terminie wyznaczonym przez stronę uprawnioną do żądania zawarcia umowy przyrzeczonej. Strony ustaliły termin zawarcia przyszłej umowy na dzień 18 lutego 2016 roku, kiedy to powódka, co zresztą sama przyznała miała stawić się do siedziby pozwanego na godzinę 9.00 celem podpisania umowy, do czego ostatecznie nie doszło. W piśmie z dnia 19 lutego 2016 roku powódka wezwała stronę pozwaną do potwierdzenia zawarcia umowy o pracę od dnia 9 lutego 2016 roku do dnia 9 kwietnia 2016 roku. Z tytułu odmowy zatrudnienia powódce przysługuje uprawnienie w postaci odszkodowania na podstawie art. 390 § 1 k.c. i art. 471 k.c. w związku z art. 300 k.p. Jeżeli strona zobowiązana do zawarcia umowy przyrzeczonej uchyliła się od jej zawarcia druga strona może żądać naprawienia szkody ewentualnie wnosić powództwo o zawarcie umowy o pracę. Według Sadu Najwyższego z dnia 22.04.1997 roku I PZP 5/77 z 10.poz 180. Wysokość odszkodowania należnego od pracodawcy z reguły nie powinna przekroczyć trzymiesięcznego wynagrodzenia za pracę na stanowisku przewidzianym w umowie przedwstępnej.

Powódka nie wystąpiła z takim roszczeniem O kosztach procesu Sąd Rejonowych orzekł w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. (uzasadnienie k. 100-105)

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka zaskarżając go w całości i zarzucając:

I. naruszenie przepisów postępowania cywilnego w sposób mający wpływa na treść zaskarżonego orzeczenia tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, przez pominięcie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy świadczących o zawarciu przez powódkę i pozwaną umowy o pracę, a nie przedwstępnej umowy o pracę, takich jak:

1)faktu, że w okresie od 9 lutego do 17 lutego 2016 roku powódka została dopuszczona do pracy i pracę na rzecz pozwanej świadczyła, a zatem treść łączącego strony stosunku pracy była przez obie strony wykonywana, a strony nie pozostawały tylko w związaniu zobowiązaniami do zawarcia przyrzeczonej umowy na przyszłość

2) bezpodstawne przyjęcie, że za brakiem zawarcia umowy o pracę przemawiają takie okoliczności, jak :

a) brak skierowania powódki na badania lekarskie

b) brak przeszkolenia powódki w zakresie bhp

c)brak podpisywania przez powódkę listy obecności,

-kiedy powyższe obowiązki w zakresie badań lekarskich, szkolenia BHP oraz ewidencji czasu pracy nie należą do elementów przedmiotowo istotnych stosunku pracy, a ich niedopełnienie przez pracodawcę nie wpływa w żaden sposób na treść nawiązanego z pracownikiem stosunku pracy

3) pominięcie treści uznanych za wiarygodne części zeznań świadka M. M. potwierdzających ustalenie przez stronę wszystkich warunków zatrudnienia powódki

4) pominięcie, że powódka po dniu 17 lutego 2016 roku pozostawała w gotowości do świadczenia pracy u pozwanej, ale do pracy tej przez pozwaną nie została dopuszczona

5) bezpodstawne przyjęcie, że o braku zawarcia umowy o pracę świadczy brak złożenia przez powódkę zgłoszenia podjęcia zatrudnienia w Powiatowym Urzędzie Pracy, kiedy powódka nie mając pisemnej umowy o pracę, ani potwierdzenia warunków pracy na piśmie nie miała żadnego dokumentu dokumentującego podjęcie zatrudnienia

6) pominięcie, iż pozwana zapłaciła powódce część wynagrodzenia za pracę, co potwierdza wykonywanie pracy, a nie oczekiwanie na zawarcie umowy o pracę w wykonaniu umowy przedwstępnej o pracę

II. naruszenie prawa materialnego przez:

1) niewłaściwe zastosowanie art. 389 § 1 k.p.c. w zw. z art. 300 k.p. przez błędną przyjęcie, że dopuszczenie przez pracownika do pracy po ustaniu wszystkich elementów essentialia negotii umowy o pracę oraz zapłata części wynagrodzenia za pracę powoduje przez strony przedwstępnej umowy o pracę, a nie stanowi umowy o pracę

2) nie zastosowanie art. 22 § 1 k.p. przez błędne przyjęcie, że zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawcy do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem prowadzi do zawarcia przedwstępnej umowy o pracę, a nie stanowi umowy o pracę

Powołując się na powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzeniu od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania według norm prawem przepisanych za obie instancje (apelacja k.110-113).

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych (k. 127-128).

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Apelacja nie jest zasadna.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji odpowiada prawu, choć nie można się zgodzić ze wszystkimi ustaleniami faktycznymi i ocenami prawnymi stanu faktycznego.

Przed wszystkim brak było podstaw do ustalenia, że z ogłoszenia zamieszczonego na portalu olx wynika, iż pozwana spółka chciała zawrzeć umowę o pracę. Analiza treści ogłoszenia nie pozwala na wyciągnięcie takiego wniosku. W ogłoszeniu w miejscu określającym typ umowy nie wskazano umowy o pracę, lecz typ umowy oznaczono jako „inny”. Także z zeznań świadka M. M. wynika (a zeznania te zostały złożone jeszcze przed złożeniem do akt sprawy druku ogłoszenia zamieszczonego na olx), że zamieszczając przedmiotowe ogłoszenie przy typie umowy zaznaczyła wyraz „inny”. Należy także dać wiarę w/w świadkowi, iż oferowano powódce zawarcie umowy o dzieło. Oczywiście rację ma Sąd I instancji wskazując, że czynności które wykonywała i miała wykonywać powódka nie mogą być kwalifikowane jako dzieło. Często jednak w obrocie cywilno prawnym w celu uniknięcia obowiązku zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne strony zawierają umowę o dzieło, która w istocie nie ma cech dzieła. Jednakże w aspekcie zamiaru strony pozwanej uznać należy, że pozwana spółka nie oferowała zawarcia umowy o pracę tylko zawarcie umowy cywilno prawnej. Stosunek prawny łączący strony w krótkim okresie czasu od 9 do 17 lutego 2016 należy kwalifikować jako

umowę o świadczenie usług, o której mowa w art.750 k.p.c. Brak jest w związku z tym podstaw do przyjęcia, że pozwana spółka zobowiązała się zawrzeć z powódką umowę o pracę. Nie wynika to, jak już wyżej wskazano ani z treści ogłoszenia ani też z zeznań M. M. i K. M.. Nie wynika także z zeznań powódki. Na rozprawie w dniu 20 maja 2017 r. wyjaśniła ona, że w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej nie zapadły ustalenia dotyczące rodzaju umowy i wysokości wynagrodzenia. Wyjaśniła także, że po godzinie otrzymała telefon z zapytaniem czy następnego dnia może rozpocząć pracę oraz że jest pewna iż chodzi o umowę o pracę. To przekonanie powódki nie ma jednak korelacji z jakimkolwiek oświadczeniem reprezentanta pozwanej spółki. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób zatem przyjąć, że strony zawarły przedwstępną umowę o pracę. Strony nie wyraziły zgodnej woli zawarcia takiej umowy.

Zarzuty apelacji naruszenia art.233 k.p.c. nie są uzasadnione. Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd I instancji nie pominął okoliczności faktycznego świadczenia przez powódkę pracy w okresie od 9 lutego do 17 lutego. Nie jest to okoliczność sporna. Sporna była natomiast kwestia rodzaju umowy, jaki łączył strony. Sam fakt wykonywania pracy nie wystarcza do przyjęcia, że strony łączył stosunek pracy. Praca może być bowiem wykonywana na podstawie umów cywilnoprawnych. W świetle powyższego trafnie Sąd I instancji wyeksponował, że powódka nie została skierowana na badania lekarskie, nie przeszła szkolenia bhp, nie podpisywała listy obecności. Sąd nie twierdził przy tym, że obowiązki te stanowią element essentialia negotii umowy o pracę. Oceniał natomiast, że są to okoliczności wskazujące na brak elementu podporządkowania pracowniczego w rozumieniu art.22 k.p. Sąd nie pominął również faktu wypłaty przez pozwanego wynagrodzenia za pracę. Było to jednak wynagrodzenie wypłacone za wykonane przez powódkę usługi. Wobec braku zgodnej woli stron zawarcia umowy o pracę i braku elementu podporządkowania pracowniczego brak jest podstaw do wyciągnięcia wniosku, że per facta concludentia została zwarta umowa pracę.

Mając na względzie ustalony stan faktyczny nie jest zatem uzasadniony zarzut naruszenia art.22 k.p.

Z| powyższych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art.385 k.p.c. oddalił apelację.

Zważywszy na fakt, że powódka jest osobą bezrobotną Sąd Okręgowy na podstawie art.102 k.p.c. nie obciążył jej kosztami postępowania apelacyjnego.